

Předseda vlády České republiky

Mirek Topolánek

Těžko najít člověka, který by měl s politikou méně společného, než Jan Patočka. Filosof, který zažil fašistický i komunistický útisk, si od velkých ideologií udržoval celý život odstup. Přesto, nebo právě proto, je i třicet let po jeho smrti stále živý Patočkův odkaz těm, kteří spravují věci veřejné.

Patočka hájil přirozený svět našich instinktů a sklonů proti světu umělých inženýrských konstrukcí. Vyznával platónskou péči o duši coby základ evropské identity a jedinečnosti v protikladu k modernímu osvícenskému racionalismu. Hlásal v době všeobecného mravního relativismu návrat k hodnotám, pro něž stojí za to i zemřít.

Toto jsou bezpochyby hodnoty, na nichž může a má stát obec, stát, Evropa. A jakkoli se je každý politik bude snažit uzpůsobit a vyložit v rámci své ideologie, neměl by být překroucen jejich původní význam.

Jan Patočka, apolitický platónský filosof, se ke konci života nicméně významně zapojil do politického dění. Jeho mravní a občanské poselství v textech Charty 77 je o to silnější, že pochází od člověka, který se celý život důsledně držel stranou boje o moc. K politické činnosti ho přivedl zájem o lidská práva, která komunistický režim popíral. Dnes je máme zakotvena v ústavě. Povinností demokratických politiků však je dbát na to, aby byla vždy, všude a důsledně dodržována v praxi.

V den 30. výročí úmrtí Jana Patočky se skláním před jeho památkou a pokládám kytici k jeho hrobu.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'M. Topolánek'.